

Przeczułem miłość: święty Josemaría przed Opus Dei

Jakie wydarzenia naznaczyły życie młodego Josemaríi przed rokiem 1928? Jak odkrył swoje powołanie kapłańskie? W tym artykule José Luis González Gullón wprowadza nas w pierwsze lata kapłaństwa święty Josemaríi Escrivy, kluczowy etap jego duchowej podróży, kiedy nie założył jeszcze Opus Dei, ale już czuł, że Bóg prosi go o coś wielkiego.

25-03-2025

Sto lat temu święty Josemaría został kapłanem. Miał dwadzieścia trzy lata. Mimo młodego wieku wiele wydarzeń odcisnęło na nim niezatarte piętno. Urodzony w 1902 r. w Barbastro, w północnej Aragonii, Josemaría przeżył pierwsze dziesięć lat życia w pogodnym, radosnym i chrześcijańskim otoczeniu. Jednak wkrótce po przystąpieniu do Pierwszej Komunii Świętej do jego domu zawitała śmierć. W ciągu kilku miesięcy trzy siostry zmarły na różne choroby wieku dziecięcego, które w tamtych czasach były bardzo powszechne. Ponadto firma jego ojca zbankrutowała, a rodzina musiała przenieść się do innego miasta, Logroño.

Przeprowadzka Josemarii do Logroño była dla niego trudna. Do

naturalnego buntu wieku młodzieńczego dołączył niepokój związany z cierpieniem rodziców. W środku tego kryzysu odkrył, że Bóg go powołuje: wszystko wydarzyło się nagle. Zobaczył karmelitów bosych idących po śniegu. Rozpoczął kierownictwo duchowe u jednego z nich, który wkrótce zasugerował mu powołanie do życia zakonnego.

Myślałem tylko o miłości

Po okresie rozeznawania Josemaría zdecydował się zostać świeckim księdzem diecezjalnym. Powiedział o tym swojemu ojcu, który zapytał go, czy przemyślał konsekwencje swojego wyboru: „Bardzo trudno jest nie mieć domu, nie mieć rodziny, nie mieć miłości na ziemi”: - Czy rozumiesz poświęcenie związane z powołaniem kapłańskim? Josemaría odpowiedział: „Podobnie jak ty, kiedy się żeniłeś, myślę tylko o miłości”.

W głębi duszy wiedział, że bycie księdzem było tylko częściową odpowiedzią na Boże powołanie. Było coś jeszcze, czego jeszcze nie rozumiał i co na razie pozostawało ukryte. Później powie, że w latach 1918-1928 doświadczył okresu przeczuć, to znaczy uczucia, że Bóg prosi go o coś, czego jeszcze nie potrafił zrozumieć.

Spędził już dwa lata w seminarium duchownym w Logroño. W tym czasie urodził się jego młodszy brat, Santiago. Josemaría uważał to wydarzenie za pieszczotę ze strony Boga: modlił się, aby jego rodzice mieli jeszcze jedno dziecko, aby jego nieobecność była mniej bolesna, gdy opuści dom.

Piękne, jak zakochanie się

W latach 1920-1925 przebywał w seminarium w Saragossie. Otrzymał klasyczną formację tamtych czasów,

skoncentrowaną na poszanowaniu reguł, ćwiczeniu cnót i formacji duchowej poprzez praktyki życia chrześcijańskiego i studia teologiczne. W 1921 r. przeszedł kryzys powołaniowy: rektor seminarium zasugerował, że nie powinien kontynuować kapłaństwa, ponieważ otrzymał negatywne raporty od seminarzysty odpowiedzialnego za ocenę postępowania swoich współbraci. Po czasie modlitwy i duchowego towarzyszenia Josemaría poczuł się utwierdzony w swoim powołaniu, a rektor zachęcił go do kontynuowania seminaryjnej podróży.

W 1923 roku Josemaría ukończył studia teologiczne i rozpoczął studia prawnicze. Wyobrażał sobie siebie jako profesora prawa kanonicznego lub prawa rzymskiego, które to stanowiska akademickie zajmowali niekiedy także księża.

W tamtych latach jego życie wewnętrzne wzrastało. W chwilach modlitwy czuł, jak jego serce się rozszerza. Powiedział, że było to „doświadczenie tak piękne, jak zakochanie się”. Przeczucia, które miał, były czymś więcej niż fundamentem przyszłości, wzmocniły jego bliską relację z Jezusem Chrystusem: „Zacząłem odczuwać Miłość, zdawać sobie sprawę, że moje serce prosi mnie o coś wielkiego, a tym czymś jest miłość”.

Aby wzmocnić swoją modlitwę, codziennie chodził prosić o wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny do Bazyliki Matki Bożej z Pilar.

Święcenia kapłańskie

14 czerwca 1924 r. został wyświęcony na subdiakona wraz z innymi kolegami. Lato spędził w

domu rodziców w Logroño, a w październiku powrócił do seminarium. Niedługo potem, 27 listopada, jego ojciec zmarł z powodu krwotoku. Josemaría przeżył ogromny cios, jakim była śmierć ojca i myślał o porzuceniu posługi kapłańskiej, aby pomóc finansowo swojej rodzinie. Postanowił jednak zaufać Bogu i iść dalej. 20 grudnia został wyświęcony na diakona.

Po świętach Bożego Narodzenia jego matka i rodzeństwo przeprowadzili się do małego mieszkania w Saragossie. A 28 marca biskup Miguel de los Santos Díaz Gómara udzielił mu święceń kapłańskich. Dwa dni później Josemaría Escrivá odprawił swoją pierwszą Mszę Świętą w Kaplicy Najświętszej Maryi Panny z Pilar. Ofiarował ją za swojego ojca.

Po krótkim pobycie w wiosce, gdzie zastąpił chorego proboszcza,

Josemaría spędził kolejne dwa lata w Saragossie, jako kapelan w kościele jezuickim. Kiedy tylko miał okazję, pomagał ludziom znajdującym się w trudnej sytuacji w biednej dzielnicy na obrzeżach miasta. W marcu 1927 r. ukończył studia prawnicze i wraz z rodziną przeniósł się do Madrytu, aby zrealizować pracę naukową.

W stolicy Hiszpanii znajdzie odpowiedź na te dziesięć lat przygotowywania serca. 2 października 1928 r., podczas rekolekcji, zrozumiał, że Bóg wzywa go, aby przypomnieć światu, że świeccy i księża świeccy są powołani do świętości.

Tego dnia narodziło się Opus Dei.

José Luis González Gullón, członek
Instytutu Historycznego świętego
Josemaríi Escrivy

José Luis González Gullón

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/przezulem-milosc-swiety-josemaria-przed-opus-dei/> (04-04-2026)